

Şahsi Yalnızlıklarım 16

– Ali Koç · 13 Ocak 2014

Alın yazına şiir okumasını tavsiye et

Bereketliydi ayakların
Öyle bir gittin ki
Üzerime inmeyen gazap kalmadı yeryüzünde

Seni unutabilmek için
Bir cesede ihtiyacım var
Halen muazzam bir acı
Makbul bir sonsun benim için

Buna hakkım olduğuna inanıyorum!

Sigara ve çay altı
Günde üç öğün yalnızlık aldım durmadan
Sessizlikten tıkanan kulaklarıma serseri şarkılar sıkıp
Bol miktarda radyo cızıltıları yuttum
Sensizliğe insan süsü verdim
Ve göz kaybından teslim ettim kalbimi

Dublaj hatası yok
Sesi ve mimikleri yerli yerinde bir ayrılık

Aşka çıplak gözlerle bakanların dünyasında ölmek yerine
Üzerine giyindiğin sevdamdan utandın

Ki zaten, kim iki gözüyle birden sadık kalabilmiş?

Hatırlıyorum da bir zamanlar
Ne güzel aşk taklidi yapardın
Kalbinden yıldızlar sarkardı gökyüzüne sanki
Ay geceyi
Güneş sabahı dilerdi senden

Öyleki;

Sen yokken bulutlanır gelmeni beklerdi yağmur

Seni anlayamazsam bile, dinlerdim
Bu kadar geveze değildim o zamanlar
Çöpçülerden önce uyanır
Kederli insanlardan sonra yatardım

İnsan mutluyken kir göstermez

Yüzünde aptallara özgü, tuhaf bir gülümseme ile dolaşır
Oltanın ucundaki solucanı rızkı zanneden balıktan farksızdır
Mavinin bütün tonlarında çırpınır durur
Gökkuşığına dahil olmak isteyen alternatif bir renk
En kötü ihtimalle eski bir türkü olmaya çalışır

Şiirin bu yerinde seni özlemle anıyorum

Ölümden önce inandığım tek dünyaydın sen
Mutluluk, umut nedir?
Ne işe yararlar?
Bilmiyorum şimdi

Düşünüyorum da;
Resim defterine, ikimizi yan yana çizmeyecek bir çocuk

Acı buradan başlıyor aslında
Acı geçmişten değil
Gelecekte yaklaşıyor

Yanlışım varsa, gel düzelt beni

Eskidi fotoğrafların avuçlarımda
Yenisini bırakır gidersen en fazla

Birde;

Sesini duyamıyorum ne zamandır
Merak ediyorum, iyi mi acaba?